

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. O pravništvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Kako si Italijani v Istri enakopravnost mislijo.

Iz Trsta 28. februarja. [Izv. dop.]

Nadejal sem se, da vam bode gotovo jeden vaših dopisnikov iz Trsta o klasičnem dopisu iz Istre, priobčenem v številki dné 5. februarja v irredentovskem italijanskem listu „Independente“, ali kakor se tudi po domače zove „Impertinente“, poročal. Toda do sedaj sem zaman onega poročila v vašem cenjenem listu iskal. Oni dopis se mi vidi vsled tega važen, ker jasno kaže, kako si naši Italijani v Istri enakopravnost mislijo ter Taaffeju pot kažejo, po katerem bi moral hoditi, da bi — po našem prepričanju — iz Istre v malih decenijah „mala avstrijska Lombardija“ nastala. — Evo vam odlomek onega dopisa:

Ko je dotični dopisnik v omenjenem članku dovolj o italijanski kulturi, katere je pa v Istri prav malo doma, o italijanski zgodovini itd. po navadnem receptu nič vrednih in obče znanih fraz kvasil, nadaljuje tako-le:

„Istranski Slovani so skoraj še nomadi (slepec o barvah — Pis.), ki bivajo raztrošeni po polji sem ter tja, so brez socialnega središča, v naravnem razvoju napredujoči, govoré različna pokvarjena narečja (zopet slepec o barvah — Pis.), katerih nij nobeden za kulturo rabljiv in od katerih nobenega omikani ljudje govoré; Istrani so ljudstvo brez zgodovine, brez zavednosti (samosvestja), prepričani o svoji inferioriteti, ki se svojega

italijanskega brata oprijema, da bi se iz one inferioritete povzdignilo ter jezik in kulturo italijansko poprijelo; ljudstvo, ki néma prošlosti in ne more bodočnosti pričakovati, vsled tega se politični agitatorji zaman trudijo, njemu (ljudstvu) nemogoč politični obstanek priboriti. Razlika mej Italijani in Slovani je taka, kakor mej nočjo in dném, vsled tega je tu enakopravnost nemogoča“. Končno irredentovski dopisnik grofa Taaffeja opominja, naj stvar pusti, kakor je.

Kdor Istro, posebno pa okolico Pazinsko, iz katere je oni dopis v „Independente“ poslan bil, pozna, mora strmeti nad grozovito predrznostjo teh italijanskih bastardov in poitalijančenih renegatov. Da bi ti ljudje, ki se od slovanskih žuljev redé, saj molčali, kajti kdor ima led na glavi, naj vendar ne hodi na solnce; toda ti pritepeni Karnjeli in renegatje ali — kakor jih ljudstvo v Istri obče imenuje — šarenjaci, mislijo še te meje dostojnosti prekoračiti; onega, katerega nezasišano deró, kateremu ves mozeg do kosti izcizajo, onega so začeli sedaj tudi v javnih listih zasmehovati, rogati se mu, vse ono, kar mu je sveto, v blato gaziti in zaničevati. Ti bastardi se usojajo o hrvatskem in slovenskem jeziku pisati, zgodovino tega ljudstva tajiti, ko vendar nobeden njih slovanskega jezika ne pozna, razen takrat, ko je treba dotičnej žrtvi, to je, slovanskemu kmetu, zadnji krajcar iz žepa izpuliti. Kdor Istro pozna, vé, da se v Istri sploh, posebno pa v Pazinskem in Puljskem okraji jako čista in lepa hrvaščina govori, vé, da se v Pazinu samem hrvatsko in

to deloma čisto hrvatsko pridigova — in hrvatski jezik je torej nerabljev za omiko in Hrvatje so brez zgodovine? Nesramni neumnež!

Slovanom očita dopisnik po receptu slavnih Herbstov, da je neka „inferijorna rasa“, nižje vrste pasmina, ki se ne more razvijati in v naravnem oziru napredovati. Bog me! Kje je več druhali moralčno na najnižjej stopje, nego v italijanskih mestih v Istri, kakor v Poreči, Piranu itd.? Šolska statistika bi lahko in gotovo dokazala, da je Slovan v Istri veliko, veliko bolj talentiran, nego Italijan, in v Pazinu samem bi se dalo to jako brezdvomno dokazati. Istina je sicer, da se mora Slovan v Istri italijanščine učiti, ako hoče do višje stopinje omike in do službe dospeti, a kdo je temu kriv? Deželni odbor v Poreči, ki vsako prošnjo za upeljavu hrvatskih šol v Istri brezobzirno v koš vrže, in dozdanja vlada, ki je poitalijančenje v Istri z vsemi sredstvi dozda podpirala. Da mi ne bode v tem oziru nobeden očital, da vlado in dotični deželni zbor brez dokazov dolžim, navedem tu le en slučaj, kateri dobro karakterizuje postopanje vladnih organov v Istri v dobi prejšnje brutalne vlade Auersperg-Lasser. Ko se je bilo v Pazinu poslopje, v katerem je sedanja gimnazija, dovršilo zidati, je neki poreški zidar na teme poslopja italijansko zastavo nataknil, a kmetje, ki so bili slučajno poleg cerkve frančiškanske nasproti stoječe zbrani — bilo je v nedeljo in kmetje so prišli k maši — so se nad takim postopanjem spodtikali in zahtevali, da se zastava odstrani. A ker se to nij učinilo in so

Listek.

O potresih.

(Čital v akad. društvu „Sloveniji“ cand. prof. J. M.)
(Dalje.)

Severno nemška planjava, katera sega do Bajkalskega jezera na Ruskem, ima jako enakolično skladovje; le malokrat se čutijo potresi, ki tudi nikdar nijso tako silni, ko v Alpah.

Avstrijske in švicarske alpinske potrese so v novjšem času preiskovali posebno Suess, Stur, Bittner i. t. d. Preiskovanje je imelo vsaj nekoliko vspeha. Kajti pokazalo se je, da so potresi vedno navezani na gotove črte, katere se „stresne črte“ imenujejo. Te črte se vlečejo prek gorovja ali so pa paralelne z njim.

Večkrat nam uže druga zunanja znamenja značijo take črte; tako na pr. spada ob južnej železnici od Dunaja do Semeringa stresna črta s trmično ali toplotno črto skupaj, na katerej se nahajajo zaporedoma gorki studenci; vse to naznanja veliko razpoko zemeljske plasti.

Prof. Suess, kateri je posebno nižjeavstrijske potrese natanjko preštudiral, je našel 2 stresni črti. Prva 12 $\frac{1}{2}$ milj dolga se vleče od Grilberga čez Leopoldsdorf, Tulbing, čez Windberg do Drüsiedla pri Hornu. Potres 3. januarja 1873 l, se je širil ravno po tej črti in maxima se nastala ravno na omenjenih krajih. Na mnogih krajih se je čutil kakor sunljaj od zgoraj: in res so otrešja in stropi bili najbolj razpokani. Čutili so pa tudi navpična vzdigovanja; vse to govori za valovito širjenje potresa. Na obe strani pa sega ta stresna črta dalje na enej strani proti Brunu in Dun. Novemu mestu, na drugej proti Češki do Počateka. Potresi na tej črti so bili jako hudi 27. febr. 1768, D. Novo mesto je bilo skoraj popolnoma razrušeno, potem 15. in 16. septembra 1590. Gradovi in hiše so se podirale skoraj ravno tam kakor 3. januarja 1873 leta. Segal je pa ta potres čez Iglav do Prage, katere kraje veže ista črta. Imenoval je prof. Suess to črto po vodi Kamp, s katero se paralelno vleče.

Druga stresna črta gre od D. Novega

mesta čez Glognitz, paralelno z Murico (Mürz) čez Bruk, Leoben do Beljaka na Koroško. Vselej skoraj pa segajo potresi na tej črti tudi do Dunaja posebno takrat, če je središče bolj na severu. Glavno središče potresov na tej črti je po dosedanjih preiskavah Beljak, Leoben in severna stran Semeringa. D. Novo mesto je tedaj na jako nevarnem kraju; potresi na obeh črtah segajo do sem. Zelo hudi potresi na tej črti so bili v Beljaku 1348 1572, 1580, 1690 i. t. d. Vselej so se razprostirali od glavnega središča po celej črti. 1690 je bil Dunaj zelo poškodovan, posebno Štefanov stolp. Najhujši potres pa je bil leta 1348 25. januarja zvečer v Beljaku. Nekaj Dobrača se odtrga in zajezi Zilo. Chronist nam v latinščini popisuje ta potres takole: „In conversione S. Pauli factus est terraemotus ita magnus quem quis hominum meminerit. Num in Karinthia, Stiria, Carniola usque ad mare plus quam XL firmissima castra et Civitates subvertit, et mirum in modum mons magnus super montem cecidit et aquam quamdam fluentem obstruxit, quae etiam post se

se Italijani branili laško zastavo odstraniti, bi bil kmalu ravs in kavs nastal, tako da je bil tačasni c. kr. okrajni glavar primoran pomiriti stranke; a kaj se je zgodilo. Tedanji c. kr. okrajni glavar je potem kmete citiral in jim z zaporom žugal, ako bi se kaj tacega ponovilo. Kaj bi se bilo s takim uradnikom drugod, recimo na Nemškem, zgodilo? In kaj se je v Istri zgodilo? C. kr. okrajnemu glavarju, ki je, mimorečeno, tudi pri razdelitvi Strehmayerjevih grošev duhovniku Hrvatu rekel, da je „staatsgefährlich“, ker je vselej možato svojo hrvatsko narodnost povdarjal in mu vsled tega nij groša dal, se nij v Istri nič zgodilo; čez nekaj let je avanziral, postal in je še svetovalec pri c. kr. namestništvu v Trstu! Prič o istinitosti tega dogodjaja se dobi v Pazinu kolikor drago. O enostranskem postopanju deželnega odbora v Poreči na korist italijanskemu jeziku bi se dalo prav lahko veliko dokazil navesti, toda čemu to? Kaj pomaga zamorca s črno barvo mazati? Nič, črn ostane vedno.

Kako more Slovan v Istri, posebno v Pazinskem okraju, od koder je oni dopis, napredovati, ako v celem okraju, kjer biva, skoraj ekskluzivno hrvatsko ljudstvo, néma niti jedne (reci: niti jedne) narodne šole, in do take vsled velike skrbi deželnega odbora v Poreči, da bi se ljudstvo otreslo italijanskih pijavk in do samostalnosti dospelo, dospeti ne more? Vemo sicer, da bi bila tem pritepenim Karnjelom in poitalijančenim renegatom taka „enakopravnost“ všeč, kakor je do sedaj v Istri, enakopravnost, vsled katere bi bili oni gospodarji dežele in Slovan zaničevan „ščavo“, ki bi le njim tlako delal in roboval. Vemo, da bi jim bila všeč, tem „lepim duhom“, taka enakopravnost, da bi se Istra kakor do sedaj tudi naprej poitalijančevala ter se laškej „materij zemlji“ pridružila, da bi potem ti gospodje neomejeno oblast nad ljudstvom imeli in je še bolj brezmerno drli, nego sedaj, dasi se sedaj žid ne upa v Istro, ker ga Karnjel in renegat v oderuštvo jako prekosita.

Toda od pravicoljubja in enakopravnosti zdanje vlade, od grofa Taaffeja se nadejamo, da bode to „enakopravnost“ italijansko dobro preštudiral, o stanju v Istri se natanko podučil ter oni korak učinil, vsled katerega bode v majhenem času Istra avstrijska in izbrisana iz programa „Italije irredente“, kakor se je tudi Dalmacija iz njenega programa iz-

brisati morala. Razmere so v Istri skoraj popolnoma enake, kakor so bile pred onim časom v Dalmaciji, predno je Rodič tja prišel. Dajte jednega Rodiča v Primorje, Avstrijca, ne pa le kacega strankarja Herbstovega! Tu gre tudi za avstrijski interes, ne le za naš.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. marca.

Jutri preneha **državni zbor** svoje pustne počitnice ter ima zopet sejo.

Škandal **dunajskih študentov** bode mogoče da imel še kake resne posledice. Nemški fortšritlerji nameravajo namreč v državnem zboru vlado zavolj tega škandala interpelirati, in sicer ostro. „Politik“ pravi, ki to poroča, da kolikor ostreje, toliko bolje, kajti vlada vsaj v tem slučaju ne bode pozabila tudi ostro odgovoriti.

Mestni zbor v **Pragi** je sklenil resolucijo za jezikovno ravnopravnost na postoječem vseučilišču v Pragi in zoper osnivanje novega češkega vseučilišča.

O **avstrijskih** notranjih razmerah se piše francoskemu „Journal des Debats“ z Dunaja ter naglašja, da Schmerlingova ustava boleha za napako, da se silo centralizira in skuša v deželi, zloženej iz raznih narodnostij, uvajati take institucije, ki se prilagajo samo deželi jedne narodnosti. „Vnanjost monarhije se je pa vendar bistveno izpremenila“ — pravi dalje — „nemški liberalci v Avstriji so izgubili samogospodstvo in denes, ko so skozi toliko let vladali, nijso še tako daleč prišli, da bi mogli umeti, za kaj da so gospodstvo izgubili. Pri tem pa so njih zahtevanja ostala še ista, njih nazori, kako se ima Avstrija vladati, so ostali še nespremenjeni in v razmerno mirnej dōbi, ko vnanja politika ne kaže nobedne neposredne nevarnosti, je njih ljuti, zagrizeni ter neprenehani boj zoper pravice ostalih narodnostij veliko dnevno vprašanje. Sicer pa ta stranka nema obstanka ter se mora uže po naravi razcepiti.“

Vnanje države.

Vprašanje o **rusko-poljskem** sporazumljenju se zdaj stalno razpravlja po ruskih in poljskih novinah. Tudi „Peterburgskija Vedomosti“, ki doslej nijso bile kaj preveč prijazne Poljakom, so zdaj izpremenile svoje postopanje. Ta list je uvidel, da imajo biti ruski in poljski podložniki carja na istej podlagi ravnopravni, kar je neobhodno potrebno za celokupnost ruske države. To je postulat človekoljubne ter umne politike, ker je po vojni l. 1870 na izhodu nastala močna Nemčija imejoča zmirom agresivne misli. Sicer je pa Rusija z vspehi v zadnji turški vojni svoje odnošaje k sorodnim narodnostim v bolj prijazne

izpremenila kakor kedaj. To prijateljstvo se pa ima razširiti na vse slovanske rodove. Sporazumljenje mej Rusi in Poljaki bi skupnim interesom jako koristilo in ker se sploh prizna, da je sporazumljenje potrebno, postala bode teorija kmalu dejanje. — Tako „Peterb. Ved.“

Dogovarjanje ali pomirjevanje evropskih poslanikov v **Carigradu** mora slabo napredovati, ker se je Nemčija uže začela odmikati. Znano je, da se je o svojem času, ko se je grof Hatzfeld vračal iz Berlina v Carigrad, pisalo, da je Nemčija prevzela vodstvo v reševanju iztočnega vprašanja. Oficijozen berlinsk list zdaj vodstvo za Nemčijo naravnost odbija, meneč, da Nemčija je izmej vseh evropskih vlastij v tej stvari najmenj interesirana, naj se reši ugodno ali neugodno. Tega mnenja je tudi knez Bismark.

Pariški listi se pritožujejo in opozarjajo na Nemce in sicer pruske, ki v celih jatah prihajajo na Francosko, posebno v Pariz in Lyon, ter iščejo za polovico plače dela, prav tako, kakor se je godilo v zadnjih letih pred francosko-nemško vojsko. To da so nemški špijoni, katerim potem nemška vlada doplačuje plačo. Tako da se godi tudi v Jura- ter Aindépartementu.

Angleška zgorenja in spodnja zbornica sta sprejeli izjemni zakon za Irsko ter je ta zakon angleška kraljica uže potrdila. Takoj potem se je na Irskem vrglo v uječo sto irskih vodij in s tem se je pričelo izvrševanje dotičnega zakona, a pričel se je tudi še-le pravi boj mej Irci in Angleži.

Angleži bodo res **Kandahar** v Afganistanu zapustili; angleška vlada je namreč ukazala, da morajo vsi angleški vojaki iz Kandahara odmarširati do početka meseca aprila.

Dopisi.

Iz Borovnice 28. februarja. [Izviren dopis.] Z veseljem čitam po slovenskih novinah o marljivem delovanju naših „bralnih društev“. Saj so nam pa tudi v resnici ognjišča, pri katerih se ogreva prosti ljud za svoj narod in se kratkočasi z branjem slovenskih časopisov. Da veselice, koje nam prirejajo, nijso brez upliva, kaže se očitno! Občeznano je, kako vnet je Slovenec za petje, kako rad zahaja v vesele družbe, kako jih ljubi! Zakaj bi se tedaj ne poslužil dane mu prilike? In baš to jih je privabilo prav veliko k veselici dné 20. p. m., kakor se je bilo uže v „Slovenskem Narodu“ poročalo. Tudi železnikarjev se je dosti zbralo, izvzemši nekatere „švabe“, katerim so ljudske veselice „deveta briga“ in se sploh sramujejo v take družbe zahajati. Kmalu po 7. uri oglasi se krepak mešan zbor domačih pevk z jako obširnimi programom. Kaj milo so doneli poslušalcem na ušesa glasovi mile pesni „Blejski zvonovi“! Tudi dr. Ben. Ipavčeva „Roža“ se je precizno pela. „Petelinčkova ženitev“, kaj humoristična in času primerna pesnica, vzbudila je pri poslušalcih dokaj smehu. Némam dosti besedij spodbujati naše „grlice“, da pridno nadaljujejo uriti narurne svoje darove, kajti menim, da jim je to največa spodbuja in ob jednem hvala, ker vsakdo in ob vsakej priliki teško pričakuje njihovega nastopa. Saj smo pozvani vsi, vsak po svojej moči, delati v prosep mile nam domovine!

Iz Dolenje-Zemonske županije pri Notranjskeji Bistrici 1. marca. [Izv. dop.] (Od 1. kote umrla.) Od Ilirske Bistrice proti Isterskeji meji se nahaja županija izmej vseh najbolj revna, kar jih je na Kranjskem, županija Jablanica, zdaj na Dolenjem Zemonu obsegajoča 8 vasij: Jasen, Vrbovo, Vrbica, Jablanica, Kutežovo, Trpčane, Gorenji in Dolenji Zemon. Imenovane vasi, tarejo razne silne nadloge, tako da revni prebivalci, kar je moškega sposobno za težka dela, morajo vsako

villas plures subvestit et subvextit“. (Chron. Zwetl. ap. Rauch. Script II. pag. 324.)

Iz Beljaka, središča velikih potresov, se pa razteza še ena črta namreč južnovshodno čez Gorenjsko. Kako daleč da ta črta sega bi se dalo pri kakem hujšem potresu določiti. Loški grad je tudi enkrat potres razdejal, kakor naznanja vzdana kamenena ploča: morebiti spada ta letnica (katero sem pa pozabil) s kakim hudim beljaškim potresom skupaj. Enake stresne črte se pa jako pogostoma zasledujejo posebno v južnih Alpah proti italijanskeji nižini. V karničnih in dinaričnih Alpah nastajajo potresi gotovo vsled vzpora gorovja, kakor vsi avstrijski geologi, kateri so te kraje preiskovali, trde.

Silni pritisek in napetost premikajočega se gorovja, postanek novih in razširjenje starih prepadov in razpok mej skladovjem (katerih pa morebiti na površini še zapaziti ni mogoče), sploh vsako naglo raztvorjenje skladovja je dosti velik uzrok, da potresi nastanejo. Tudi vshodni del alpskih dežel proti ogrskeji

nižini ima pogoste potrese. Eno središče je Zagreb, katero je od l. 1840, 16 potresov obiskalo.

Letošnji zagreški potres 9. novembra je segel na severu do Kremsa, na vshodu do Oseka, na jugu do Sarajeva, na zapadu do Gorice in Celovca; tedaj na prostoru kakih 4000 štirijaških milj se je čutil potres, kateri je imel za Zagreb tako žalostne nasledke. S Savo paralelno se je potres najbolj čutil. Od c. akademije znanosti odposlani dr. Währing bo gotovo natanko preiskaval ta potres in morebiti zopet dokazal kake potresne črte. Upati smemo, da se po mnogih marljivih preiskavah vendar enkrat posreči prave uzroke najti in potem se smemo nadejati, da bode človeški um iznašel sredstva strašne katastrofe če ne zabraniti vsaj omejiti.

Statistika potresov kaže, da so ti od novembra do februarja mnogobrojnejši, ko od spomladi do jeseni in ravno tako ob mlaji in ščipu gostejši, ko o prvem in zadnjem krajci.

(Dalje prih.)

zimo iti po svetu za se in družine živež služiti. Ker nikoli si doma ne morejo za svojo potrebo živeža pridelati. Izpostavljeni so strašnim burjam, katere vsako leto več ali manj silno razsajajo. Ker so gore gole brez drevja, jim polje silni hudourniki s kamenjem posipujejo, tako da do malo let bodo morali polja popustiti ako se ne bode z drevjem zajezilo, vodam zemljo odnašati. — Ker pa naši ljudje niso vajeni beraštva ampak na pošten način si kruha služiti, jih je sram prositi podpore zato raje trpijo in skrivajo siromaštvo, dasi pregovor pravi, da siromaštvo in kašelj se ne dasta skrivati, ga naši ljudje vendar skrivajo in se nobenemu radi ne pritožujejo, ker vedo, da ne pomagajo. Siromaščine so se tako rekoč privadili, pa take vendar ne morejo in je tudi ne bodo pretrpeli, kot je letošnja; tolike najstarejši ljudje ne pomnijo. Pred lani se je miloščina vsled hude suše za nas nabirala in delilo potrebno seme. Preteklo leto (1880.) je pa bila konec julija in 1. avgusta strašna toča v mnogo tukajšnjih vasij Bistriškega okraja, tako da je bil popolno ves pridelek uničen, tako da revni ljudje še za en mesec dovolj živeža pridelali niso. Sena se je bilo komaj eno tretjino od onega leta nakosilo. Tak silni stisk zdaj tare naše ljudi za živež zase in za živino. Vrh tega, ker so golave, nemajo ne drve ne stelje, postranskega zaslužka nij nobenega, posebno odkar se je St. Peter-Reška železnica izdelala.

Beda in glad vsak dan narašča in vedno huje na ljudi pritiska; ljudje so upadlih obrazov videti, ker trpijo pomanjkanje; in tudi živina je taka, kot v Faraonovem času.

Iz tega se je bati kake bolezni, kot je bila nastala vale po toči; po konstatiranji g. okrajnega zdravnika dr. Razpeta iz Postojne in g. Bahmana, zdravnika iz Bistrice, vsled slabega živeža posebno od koruna, bilo je samo na Dolenjem Zemonu nad 80 oseb bolnih na legarji ali tifusu.

V vasi Kututeževo se je nekaj zgodilo, kar mora vsakega rahločutnega rodoljuba v srce zaboleti. Pretekli teden je neka žena (mati 6 otrok) šla k (v drugo vas) nekemu trgovcu, da naj jej nekoliko turšice upa, dokler jej nje mož kaj iz Hrvaškega pošlje denara; ker da nema družini kaj jesti dati a je ta „batega“ mnogim razupal, da nij njene prošnje vslišati mogel. Žena jokajoč gre k nekemu malnarju, da naj bi jej vsaj on nekaj moke posodil; tudi tu nij bila vslišana. Ko pride jokajoč domu se strnejo otročiči jokaje, da so lačni, okolo nje in jo povprašujejo, da, kaj nij nič dobila moke da kaj bodo jeli, ker nij nič dobila; jokaje jim razloži da nij nič mogla dobiti. Zvečer gredo brez večerje spat, a čez noč je žena — umrla, in otroka, ker je bila „v drugem stanu“, je babica na svetlo spravila. — V hiši nij imela najmanjše stvarce živeža. Drug dan je preč. gosp. St. Jenko, vikar Podgradski nekaj živeža družini odposlal. — Naša revščina se ne da opisati, siromaki trpe. Bojimo se, da bode še več enakih žalostnih izgledov, pa ne samo pri ljudeh, ampak tudi pri domačih živalih, ker tudi za živali nij sena. Za božične praznike je vas Kuteževo bila dobila iz Ljubljane po prošnji našega neutrudljivo-skrbnega gospoda c. kr. okrajnega glavarja Globočnika 3.400 litrov turšice; za en čas je bilo ali kaj pa zdaj! Vsak dan iz vseh gori imenovanih vasi pride kateri vprašat ali se bo kaj dobilo ali ne, k podpisane. Na dan 26. jan. t. l. je tudi naš gospod glavar Globočnik uradno

po vaseh in po hišah preiskaval, pa še takrat se v najboljših hišah nij nič skoro dobilo.

Ljudje so se silno še prejšnja leta zadolžili in to samo za živež, katerega si nikoli za svojo potrebo ne pridelajo. Preteklo leto smo mislili, da nas bode dobra letina rešila; pa žalibog je po toči vse šlo.

Pomoči nij več od nikoder, zaslužka nobenega, od nikoder nobene reči, kaj bo? — Ker nij v deželnej blagajnici nič denarja, naj vsaj preslavna deželna vlada po deželi dovoli podpore pobirati, da vsaj tako naglo od glada konec ne vzamemo.

Naj bi slavne „čitalnice“ in društva pri veseljah kaj blagovolila za tukajšnje reveže kak mali znesek odščipniti, ker sila je velika. Bog pomagaj! in dobri ljudje!

V Dolenjem Zemonu, marca, 1881.

Josip Potepan,
občinski predstojnik.

Domače stvari.

— (Vesteneckova afëra.) Kakor se nam poroča iz dobrega vira, ustavilo je državno pravdnistvo v Ljubljani tožbo zaradi litjskega oknopobijanja iz razloga, ker manjka „slabega namena“ in ker se cela stvar smatra kot nedolžna predpustna burka. Državnega pravdnika funkcionar je bil g. Pajk. — Nadaljuje se pa še preiskavanje zaradi zapeljavanja h krivemu izpovedanju pred sodnijo.

— (Literarno-zabavno društvo „Triglav“ v Gradci) ima v soboto dne 5. marca redno zborovanje. Dnevni red: 1. Čita se zapisnik. 2. „Kuga v narodnih pripovedkah“, čita g. Košan. 3. Kritika. 4. Knjižničar čita bralni red. 5. Posameznosti. Goštilna: „zur Kaiserkrone“, Färbergasse. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Občinska volitev.) V Podborštu v litjskem okraju je voljen za župana gospodar Anton Zajc, za svetovalca pa gospodarja Janez Bregar in Vid Vrbič.

— (Požar.) V Petkovci v logaškem okraju je 15. m. m. zvečer vnelo se pod streho hiše gospodarja Antona Gabrovskega. Hiša je zgorela ter ima G. škode 800 gld. Zavarovan pa je bil za 650 gld. Ogenj je baje tako nastal, ker so baje iskre padale iz dimnika na špeh pod streho, ki se je vnel.

— (Delavsko podporno društvo v Trstu) bode — kakor „Edinost“ poroča — v postnem času v dvorani „Rossetti“ vsake štirnajst dni priredilo primerne dramatične predstave z majheno vstopnino za ude in neude, od katerih čisti donesek je namenjen posebnemu fondu za veselice društva.

— (Ljudsko štenje v kamniškem okraju.) Kamniški okraj ima 59 občin; od 45 občin smo že navedli izid ljudskega štenja, od ostalih 14 občin sledi tukaj: Krtina (St. Pavl, Krtina, Studenec) ima 579 duš prebivalstva; l. 1869 jih je imela 570. Brezovica (Brezovica, Sv. Trojica, Gorjuše, Laze, Lačni Vrh, Rača, Zaboršt, Žeje) ima 668 duš, l. 1869 pa 599. Dob (Dob, Želodnik) 656 duš, 575 l. 1869. Podreče (Podreče, Količevo, Turniša, Vir) 536 duš, l. 1869 pa 452. Dolško (Dolsko, Kleče, Klopce, Sv. Križ, Peteline, Podgora, Zajelše, Senožeti, Vinje) 1438 duš, 1470 l. 1869. Česnice 335 duš, 276 l. 1869. Mlaka (Gmajnica, Mlaka, Podboršt) 500 duš, 445 l. 1869. Rafolče (Rafolče, Vrhovlje, Dupelne) 398 duš, 354 l. 1869. Zlato Polje (Brezovica, Gobrovinca in Pišanjevica, Zlato Polje, Obrše Trnovče) 651 duš, 654 l. 1869. Moravče (Sv. Andrej, Gorica, Sv. Mohor,

Imenje, Česnice, Krašče, Moravče, Vrhpolje, Zgornja in Spodnja Savoršica, Zgornji in Spodnji Tustanj, Podoreh, Svinje) 2141 duš, 2140 l. 1869. Velika Vas (Velika Vas, Zgornje Ribče, Zgornji Prekar in spodnji) 567 duš, 547 l. 1869. Drtija (Drtija, Mati Božja Sv. Balentin) 832 duš, 838 l. 1869. Mekine (Brezje, Godič, Jeranovo, Kržiše, Mekine, Podjelše, Zduš, Vodice) 766 duš, 758 l. 1869. Peč (Gora, Križate, Mošenik, Zgornje Koseze, Peč, Pretrše) 888 duš, 887 l. 1869. Celi kamniški okraj ima 40.491 duš prebivalstva, katero se je od l. 1869 namnožilo za 2287 duš.

— (Novi napevi.) Pri J. Krajci v Novem mestu je izšel I. zvezek „Glasi s Primorja, vglasbil Avgust Leban.“ Obsega deset pesnij. Cena 1 gld. Na to izdanje opozarjamo slovenske pevce.

— („Tisoč in ena noč.“) Zbirka teh orientalnih pravljic, na slovenski jezik preloženih, izšel je v založbi pri J. Krajci v Novem mestu že 11. snopič (po 20 kr.).

Razne vesti.

* (Štirje otroci udušili se.) V Jedomelici na Českem se je denes teden pripetila grozna nesreča. Rudar Müller in njegova žena sta šla vsak po svojem opravku, doma v izbi pa same pustila in zaprla svoje štiri otroke. Jeden izmed njih se je igral z žveplenkami ter užgal posteljo. V dimu, ki je potem v izbi nastal, so se udušili vsi štirje otroci.

* (Dar papežu.) Kralj Alfons XII. španjski je daroval papežu Leonu XIII. dragocen kelih v vrednosti 200.000 frankov.

* (Pet ljudij unesrečilo) je v nekeji fabriki v Montereau. Preveč zgreta topilnica se je razletela in zasula pet delavcev, katere so potem ven potegnili popolnem sežgane.

* (Na maskeradi) v Parizu si je zadnjo nedeljo neka mlada gospa porinila bodalo v prsi, ker je videla, da se njen mož sprehaja z neko drugo žensko. Ljudje so s prva mislili, da je gospé prišlo slabo, a ko jej odpno obleko, opazijo bodalce tičati v prsih.

* (Pet obsodeb na smrt.) Porotniki v Teramo v Siciliji so nedavno na jeden dan obsodili pet ljudij na smrt in sicer ženo in hčer odvetnika Alessia in druge tri sokrive, ki so tega odvetnika umorili.

Zahvala.

Slavno društvo kranjske hranilnice v Ljubljani je blagovoljno požarne straži v Postojni za pripravo gasilnega orodja dovolilo podporo v znesku 300 gold. Za ta blagodušni semu prebivalstvu postojnske občine koristni čin izreka podpisani slavnej kranjske hranilnici najtoplejšo zahvalo.

Postojna, dne 3. marca 1881.

Predsednik požarne straže:
M. Vičič.

Tuči.

3. marca:

Pri **Stonu**: Polak, Höller, König z Dunaja. — Speil iz Reke. — Polak, Hrastnik iz Kamnika. — Dolenc iz Kranja. — Taufferer z Doljenskega.

Pri **Mattel**: Arnstein, Oberlander, Ernst z Dunaja. — Larrisch iz Laškega trga. — Hočevar iz Krškega. — Ihne iz Hrastnika. — Urbančič iz Dvora.

Pri **avstrijskem cesarji**: J. urdenil iz Presburga. — Schlesinger, Kössner iz Linca.

Dražba premičnega blaga.

Podpisani naznanja, da se bode po ranjcem gospodu Antonu Mlakarji, kanoniku v Novem mestu, zapuščeno premično blago: pohišna priprava oblačila, preobleka in razna prtenina, vinski sodi, vinski tésk (preša), kubijsko orodje, homeopatične knjige, homeopatična zdravila ter druga premičnina

dne 14. marca 1881

od 9 ure zjutraj naprej, oziroma tudi dan potem v Novem mestu po prostovoljnem dražbi prodajalo.

Dr. Albin Poznik,

(112—1) c. kr. notar sodnijski komisar.

Dunajska borza 4. marca

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	73	gld.	85	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	76	"	70	"
Zlata renta	90	"	20	"
1860 drž. posojilo	130	"	25	"
Akcije narodne banke	815	"	-	"
Kreditne akcije	292	"	10	"
London	117	"	65	"
Srebro	-	"	-	"
Napol.	9	"	29	"
C. kr. cekini	5	"	52	"
Državne marke	57	"	30	"

Zahvala.

Podpisani se iskreno zahvaljuje za srčno sočutje katero mi je javilo prespoštovano mestno prebivalstvo o smrti milega mi inčka

Franceta;

posebno hvala pa za krasni venček, kakor tudi gospodoma zdravnikom za njihovo neutrudljivo požrtvovalnost.

Novomesto, dne 2. marca 1881.

France Kastelic,
trgovec.

(113)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane 35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu; lekarna Julij pl. Trnkoczy, na mestnem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Mich. Gu-glielmo.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besedo: Echte Maria-zeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apo-theker, sklenica mora biti zapечатena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljenost varstveno znamenje in zavoj mora biti zapечат z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nermajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (362—31)

Le dobra stvar se hitro prikupi.

Komaj je tri leta, kar sem prišel iz Novega Jorka v London, da angleško deželo seznanim z mojim novim izdelkom. Začel sem z malim ter odprl početkom le majhno delavnico in pisarno. Pošiljal sem moj izdelek v malih zabojih na ogled in poskušajo po Angleškem, Irskem in Škotskem. Moj ekstrakt bil je povsodi z veseljem sprejet in že v prvem letu se je naročilo pri meni 200.000 flašic. Mnogi so se naročili še le p tem, ko so dobroto mojega izdelka že sami poskusili. Drug ga je priporočal drugemu in tako je moja obrtnja dobro napredovala.

Od začetka, prej da sem ljudi se svojim izdelkom seznanil, imel sem več stroškov s pošiljanjem, ko do-

bička. Zanesel sem se pa na to, da se mi bo to pozneje ceniti vedelo. V tem se nisem motil. Dobil sem toliko priznanja in naročil, da sem svojo delavnico kmalu razširil moral. V drugem letu se je naročilo pri meni na stotine in tisoče, da jih uže nisem vedel kam devati. Jednoglasično bila je hvala mojega „shäker-ekstrakta“. Tako se namreč imenuje moj izdelek in je izvrstno zdravilo za bolezni na jetrah in v želodcu. Najprej se je razširilo to zdravilo po Angleškem. Po dolgi študiji in preiskavi sem se namreč prepričal, da največ bolezni prihaja dandanašnji iz želodca in iz jeter. Iznašel sem zoper te bolezni zdravilo „shäker-ekstrakt“, in ko sem se v Ameriki prepričal, da je mnogim pomagalo, sklenil sem, prinesiti ga tudi v Evropo. Pa nisem prišel v Evropo kot klativitez, kajti vodil sem tam veliko kupčijo in imel sem več ko zadosti za življenje. Moja kupčija se je v tretjem letu še bolj razširila; samo na Angleškem sem prodal 900.000 flaš, v treh letih skupaj tedaj 1.700.000 flaš, in to je gotovo mnogo za začetek v tako kratkem času. Slaba stvar bi se ne bila tako prodajala. Na Angleškem so brž spoznali, kako dobro zdravilo je „shäker-ekstrakt“ zoper slab želodec in bolezni na jetrah, in da je res mnogim pomagal, se vidi uže iz tega, ker se ga je toliko kupilo. Tolika spričevala od vseh krajev dale so mi pogum, da sem svojo kupčijo uže razširil na druge dežele.

Želodec se kmalu pokvari, ta bolezen pride kakor tat v noči, zdravilo za to pa je „shäker-ekstrakt“.

Če je želodec pokvarjen, boli človeka v prsih in na straneh, včasih tudi v križi; človek je zaspan in slabe volje, usta imajo čuden duh, na zobeh je polno slin neprijetnega vsduha. Človeku se ne ljubi jesti in na želodci leži nekaj kakor kamen. Oči so udrti; roke in noge so mrzle in mokre, kar pride od mrzlega potu. Bolnik je vedno zaspan, in če prav spi, mu vendar nič nij bolje; čez nekaj časa postane siten, razdražljiv in temen, v sreu mu je, kakor bi se nečesa bal. Glava je omotična, posebno kadar človek vstane; čeva postanejo trda, koža pa suha in gorka. Kri je teška in se nerada po žilah vali; belina v očesu postane rumena. Bolnik pogosto živež izbljuje in občuti pri tem kislinast ali pa sladkasti okus. Včasih tudi srce tolče, da bolnik dostikrat misli, da je na sreu bolan. Oči slabo vidi jo, kakor skoz meglo, človek postane klavrn in slab. Kmalu se prikaže tudi kašelj, početkom suh, pozneje pa z zelenkastim izmetkom. Te prikazni ne pridejo vse na enkrat, ampak zapored; pa dostikrat jih je več na enkrat opazovati.

Lastnik A. J. WHITE v Frankobrodu na M.

Zalogo imajo na Dunaji: Stara c. kr. vojna lekarna, I., na Štefanovem trgu, Fr. Plebanja, lekarja; V. Twerdy, lekar „pri zlatem jelenu“, Kohlmarkt 1.; C. Haubner, lekar „pri angelju“, I., am Hof; A. Egger, lekar „pri rudečem raku“, I., Hoher Markt; B. Bibus, lekar „pri labudu“, I., Schottenring; Ph. Neustein, lekar „pri sv. Leopoldu“, I., Plankengasse 6; J. Weis, lekar „pri zamorecu“, I., Tuchlauben 27; dr. Ehrmann, lekar „pri sv. Brigiti“, II., Brigittaplatz; M. Sobel, lekar „pri medvedu“, II., Taborstrasse; dr. Aleks. Rosenberg, lekar „pri sv. Trojici“, III., Radetzkyplatz; lekarna am Rennweg, III., Ant. Mayerja; dr. J. Lamatsch, lekar, IV., Wied. Hauptstrasse 16; M. Zavaros, lekar „pri križu“, VII., Mariahilferstrasse 72; Jul. Herbabny, lekar „pri usmrljenju“, VII., Kaiserstrasse 90; Ludvik Lip, lekar „pri zlatem slonu“, VII., Stiftgasse; C. Firbas, lekar „pri sv. Ani“, IX., Währingstrasse; dr. Schlosser, lekar, IV., Wieden, Hauptstrasse 60; M. Schneid, V., Wimmergasse 33; C. Ploy, lekar, IX., Porcellangasse 5; G. & R. Fritz, drogist, I., Bräunerstrasse 5; lekarna udove Seewald, VII., Mariahilferstrasse 106. — **Po raznih deželah:** V Zagrebu: M. L. Finsch, lekar; v Osterlici: A. Priklil; v Badenu: G. Schwarz; v Brnu: F. Edér; v Boenu: H. Spretter; v Brüxu: Ferd. Fleck, drogist; v Brodu (Galicija): E. Liska; v D. Földvaru: Jos. Pl. Pap; v Gmündenu: A. Raymann; v Iglavi: V. Inderka; v Inomestu: Fr. Winkler; v Kančugi (Galicija): R. Heger; v Karloven: Z. Findeis, lekar, J. Birš; v Caloven: P. Birnbacher; v Krakovem: Jos. Trauczynski; v Kremsu: S. E. Klewein; v Kutnihori: Pr. Slavik; v Ljubljani: Jul. pl. Trnkoczy; v Lvovu: Peter Mikolaš, Sigm. Rucker in K. Krizanovsky; v Lineu: A. Hofstätterja dediči in A. Rupert; v Meranu: A. Pan; v Milovki (Galicija): M. Quirini; v Miskolezu: dr. M. Herz; v Noventici: Jul. Neuser; v Pančovi: W. H. Graff; v Plznu: E. Kalser; v Pragi: Jos. Fürst na Poršiči; v Prerovi: Ig. Psota, lekar „pri zlatem orlu“, v Presburgu: Fr. Henrici, lekar pri sv. Trojici, in Feliks Pistory, lekar „pri rudečem raku“, v Pres-nicah: A. Griessl; v Reichenbergu: Jos. pl. Ehrlich; v Saazu: V. Kraus, drogist; v Sangerbergu: J. Ziegler; v Solnogradu: dr. pl. Sedlitzky, c. kr. dvorni lekar; v Semnici: Fr. Sztankay; v Sternbergu (Morava): A. Ferkl; v Opavi: A. Plahky; v Temešvaru: C. M. Joh-ner, lekar, mesto, Hunyadigasse, in Štefan Tarczay, lekar „pri Mariji pomagaj“, v Ogerskem Hradišu: J. Stanel; v Vinkovcih: L. pl. Alemann; v Varaždinu: G. Hochsinger, lekar; v Welsu: K. Richter; v Dunaj-skem Novem mestu: Fr. Kolčarš, lekar; v Karlsbadu: G. Findeis, lekar; v Beleu (Galicija): J. Gross, lekar; v Zydaczowu: M. Bardasz; v Grünburgu (Zgor. Avstr.): J. Müller, lekar; v Leitmericu: R. Labler, lekar „pri kroni“, v Liesingu: A. Huss; v Seegedinu: A. Kovacz; v Beljaku: Rumpfovi dediči; v Celji: A. Kupferschmidt; v Deutschbrodu: W. Kabelač; v Osjeku: J. Gobetzky; v Gradei: Fr. Ks. Gschihay; v Gr. Beeskerek: L. Men-czer; v Gyongyösu: F. Mersitz; v Hermannstadtu: A. Teutsch; v H. M. Vasarhely: J. Riss; v Leva (Levenz): E. Bolemann; v M. Bukwitzu: C. Blodig; v Mähr. Weisskirchen: J. Kriegelstein; v Nussdorfu pri Du-naji: Kol. Boly; v Nyiregyhaza: E. Korangi; v St. Pöltnu: O. Hassak; v Windischgarstenu: Em. Keller; v Znaimu: E. Scherko. (109—2)

Umrli so v Ljubljani:

26. februarja: Franca Šinkovec, delavka, 55 let, za pljučno vnetico.

27. februarja: Marija Trampuš, kajzarjeva hči, 3 leta, za opeklinami, v deželni bolnici.

Zoper jetiko! Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtički, priporočajo se posebno

za vse, tudi za za-starane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bo-lečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Veliko število priznanskih pisem razpo-lagajo se v prepričanje.

Gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnovi!

Poln veselja Vam moram pri sedanjih svoji naročbi izrehati svojo najsrčnejšo za-hvalo. Stanje moje soproje pred kratkim časom se sedanjim primerjajoč, moram se čuditi ču-desnim učinkom Vaših dragocenih zdravil. Dobra moja žena, katero je uže dlje mučil pljučni in želodčni katar, je zaradi nepresta-nega kašljanja in slabega prebavljanja nepre-stano hirala takó, da sem uže za trdno misli, ka ima jetiko, osobito, ker se je ta strašna bolezen nekako napovedovala v slabem teku jedi, ponočnem znojenji, mrzlicah ter nepre-spanih nočeh. Sorodnik, kateri je svoje dni bival v Rožnovi in se je ondi zdravil, me je opozoril na Vaš čaj in na celtičke, in jaz sem sklenil, poskusiti tudi ta sredstva. In gle! čenda! Kolik činek v treh tednih! Moja soproga, bolj nalikujoča ogrodim, negoli živemu človeku, katera je bila tako rekoč dosle pri-kljena na posteljo in naslonjač, hodi zdaj prav lehkó okolo po sobi, použiva jedi v slast, spi vse noči trdno, in kakor ji ostavljajo mrzlca in neprijetno znojenje, takó okreva tudi telesno, ter vsa obitelj naša pričakuje, da skoraj popolnem ozdravi. Zato priporočam vsakemu, imejočemu morebiti podobno bolezen, da takoj upotrebi ta sredstva in pomorejo mu izvestno. Izvolite mi dakle s poštnim po-zvetjem poslati še 2 zavitka čaja in 2 škat-ljici maho-rastlinskih celtičkov.

Z vsem spoštovanjem se beležim

Anton Črmak,

fotograf v Gradei (Štajerska), Geidorf, (521—2) Heinrichova ulica 9.

Od tega po zdravniški razloži in pred-pisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gld. av. v. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtičkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posébe.

Radgostski univerzalni čaj in Rož-novski maho-rastlinski celtički dobi-vajo se jedino le v lekarni J. Seichert v Rožnovi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, W. König v Mariboru, S. Mittelbach in J. Cejbek v Zagrebu, Barmherzige Brüder in A. Nedved v Gradei, A. Marek in J. Kupferschmid v Celji, O. Russheim v Lipnici, Carl Grabacher v Murau, J. Illing v Rot-tenmannu, W. Thurnwald v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsakej starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenje.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja 70 kr., za kolek in zavoj 10 kr. več.

Prava se dobi samo naravnost iz lekarne v kopelišči Rožnavi.

Rožnovski cvet za žijee, hitro in trajno zdravlja puiko, trganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica 70 kr. av. v., za kolek in zavoj 10 kr. več. Pravi se dobi samo narav-nost iz lekarne v Rožnavi (Moravska).